

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/302 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Φεβρουαρίου 2018

για την αντιμετώπιση του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για να αξιοποιηθεί πλήρως η εσωτερική αγορά, ως χώρος χωρίς εσωτερικά σύνορα στον οποίον εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία, μεταξύ άλλων, αγαθών και υπηρεσιών, δεν αρκεί να καταργηθούν μεταξύ των κρατών μελών μόνο οι κρατικοί φραγμοί. Αυτή η κατάργηση μπορεί να υπονομευθεί από ιδιώτες οι οποίοι θέτουν εμπόδια που δεν συνάδουν με τις ελευθερίες της εσωτερικής αγοράς. Αυτό συμβαίνει όταν εμπορευόμενοι δραστηριοποιούμενοι σε κράτος μέλος αποκλείουν ή περιορίζουν την πρόσβαση στις επιγραμμικές διεπαφές τους, π.χ. σε δικτυακούς τόπους και εφαρμογές, στους πελάτες από άλλα κράτη μέλη που θέλουν να πραγματοποιήσουν διασυνοριακές συναλλαγές (πρακτική γνωστή ως «γεωγραφικός αποκλεισμός»). Συμβαίνει επίσης και όταν ορισμένοι εμπορευόμενοι εφαρμόζουν σε πελάτες από άλλα κράτη μέλη διαφορετικές γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης στα αγαθά και τις υπηρεσίες τους, τόσο σε επιγραμμικό όσο και σε μη επιγραμμικό περιβάλλον. Παρότι μερικές φορές τέτοια διαφορετική μεταχείριση θα μπορούσε αντικειμενικώς να δικαιολογείται, σε άλλες περιπτώσεις μερικοί εμπορευόμενοι με τις πρακτικές τους αρνούνται ή περιορίζουν την πρόσβαση σε αγαθά ή υπηρεσίες των πελατών που επιθυμούν να συμμετάσχουν σε διασυνοριακές συναλλαγές, ή εφαρμόζουν διαφορετικές γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης, οι οποίες δεν δικαιολογούνται αντικειμενικώς.
- (2) Υπάρχουν διάφοροι λόγοι για τους οποίους οι εταιρείες, και ιδίως οι πολύ μικρές επιχειρήσεις και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), εφαρμόζουν διαφορετικές γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης. Συχνά, τα αποκλίνοντα νομικά περιβάλλοντα με την προκύπτουσα ανασφάλεια δικαίου, οι σχετικοί κίνδυνοι όσον αφορά την εφαρμοστέα νομοθεσία για την προστασία του καταναλωτή, η νομοθεσία για το περιβάλλον ή την επισήμανση, η φορολογία και τα φορολογικά ζητήματα, οι δαπάνες παράδοσης ή οι γλωσσικές απαιτήσεις, συμβάλλουν στην απροθυμία των εμπορευόμενων να

⁽¹⁾ ΕΕ C 34 της 2.2.2017, σ. 93.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 2018 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Φεβρουαρίου 2018.

συνάπτουν εμπορικές σχέσεις με πελάτες από άλλα κράτη μέλη. Σε άλλες περιπτώσεις, οι εμπορευόμενοι κατακερματίζουν την εσωτερική αγορά κατά μήκος των εσωτερικών συνόρων και παρεμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών και υπηρεσιών, περιορίζοντας έτσι τα δικαιώματα των πελατών και εμποδίζοντάς τους να επωφεληθούν από μεγαλύτερο εύρος επιλογών και βέλτιστες συνθήκες. Τέτοιες πρακτικές διακριτικής μεταχείρισης συμβάλλουν σημαντικά στο σχετικά χαμηλό επίπεδο διασυνοριακών συναλλαγών εντός της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου, και παρεμποδίζουν την πλήρη αξιοποίηση του δυναμικού της εσωτερικής αγοράς. Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αποσαφηνίζει τις περιπτώσεις που μια τέτοια διαφορετική μεταχείριση είναι αδικαιολόγητη, εξασφαλίζοντας σαφήνεια και ασφάλεια δικαίου για όλους τους συμμετέχοντες σε διασυνοριακές συναλλαγές και διασφαλίζοντας ότι οι κανόνες για τη μη διακριτική μεταχείριση θα εφαρμόζονται και θα επιβάλλονται αποτελεσματικά σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά. Η εξάλειψη του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης λόγω της ιθαγένειας, του τόπου διαμονής ή του τόπου εγκατάστασης των πελατών θα μπορούσε να ευνοήσει την ανάπτυξη και να αυξήσει τις επιλογές των καταναλωτών σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά.

- (3) Ο παρών κανονισμός έχει στόχο να αντιμετωπίσει τον αδικαιολόγητο γεωγραφικό αποκλεισμό αίροντας ορισμένους φραγμούς στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι πολλές διαφορές στις νομοθεσίες των κρατών μελών, όπως αυτές που έχουν ως συνέπεια διαφορετικά εθνικά πρότυπα, ή έλλειψη αμοιβαίας αναγνώρισης ή εναρμόνισης σε ενωσιακό επίπεδο, εξακολουθούν να συνιστούν σημαντικούς φραγμούς στο διασυνοριακό εμπόριο που κατακερματίζουν την εσωτερική αγορά οδηγώντας συχνά τους εμπορευόμενους στην εφαρμογή πρακτικών γεωγραφικού αποκλεισμού. Ως εκ τούτου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να συνεχίσουν να αντιμετωπίζουν αυτούς τους φραγμούς με στόχο τον περιορισμό του κατακερματισμού και την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς.
- (4) Σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εγκατεστημένοι στην Ένωση πάροχοι υπηρεσιών δεν μεταχειρίζονται τους αποδέκτες των υπηρεσιών διαφορετικά λόγω της ιθαγένειας ή του τόπου διαμονής τους. Ωστόσο, αυτή η διάταξη δεν υπήρξε πλήρως αποτελεσματική στην καταπολέμηση της διακριτικής μεταχείρισης και δεν μείωσε επαρκώς την ανασφάλεια δικαίου. Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στην περαιτέρω αποσαφήνιση του άρθρου 20 της οδηγίας 2006/123/EK με τον καθορισμό συγκεκριμένων περιπτώσεων στις οποίες η διαφορετική μεταχείριση με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με βάση την εν λόγω διάταξη. Ωστόσο, στον βαθμό που ο παρών κανονισμός συγκρούεται με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/123/EK, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να υπερισχύει. Επιπλέον, ο αδικαιολόγητος γεωγραφικός αποκλεισμός και άλλες μορφές διακριτικής μεταχείρισης λόγω ιθαγένειας, τόπου διαμονής ή τόπου εγκατάστασης ενδέχεται επίσης να προκύπτουν από ενέργειες εμπορευόμενων εγκατεστημένων σε τρίτες χώρες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.
- (5) Επομένως, για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και την πρόωθηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών και των υπηρεσιών και της πρόσβασης σε αυτά σε ολόκληρη την Ένωση χωρίς διακρίσεις με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης, απαιτούνται τα ειδικά μέτρα του παρόντος κανονισμού που προβλέπουν σαφή, ενιαία και αποτελεσματική δέσμη κανόνων για επιλεγμένη σειρά ζητημάτων. Τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να έχουν ως στόχο τη διεύρυνση των επιλογών των πελατών και της πρόσβασης σε αγαθά και υπηρεσίες, λαμβάνοντας ταυτόχρονα δεόντως υπόψη την ελευθερία των εμπορευόμενων να οργανώνουν την εμπορική πολιτική τους σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο.
- (6) Ο παρών κανονισμός στοχεύει στην πρόληψη της διακριτικής μεταχείρισης λόγω της ιθαγένειας, του τόπου διαμονής ή του τόπου εγκατάστασης των πελατών, συμπεριλαμβανομένου του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού, στις διασυνοριακές εμπορικές συναλλαγές μεταξύ ενός εμπορευόμενου και ενός πελάτη οι οποίες αφορούν την πώληση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών εντός της Ένωσης. Ο παρών κανονισμός επιδιώκει να αντιμετωπίσει την άμεση και την έμμεση διακριτική μεταχείριση. Ως εκ τούτου, επιδιώκει επίσης να καλύψει τις αδικαιολόγητες διαφορές στη μεταχείριση βάσει άλλων κριτηρίων τα οποία οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα όπως η εφαρμογή κριτηρίων που σχετίζονται άμεσα με την ιθαγένεια, ή τον τόπο διαμονής, ανεξάρτητα από το αν ο ενδιαφερόμενος πελάτης είναι παρών, σε μόνιμη ή προσωρινή βάση, σε άλλο κράτος μέλος, ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών. Τέτοια άλλα κριτήρια μπορεί να βασίζονται στις πληροφορίες που δείχνουν τη φυσική τοποθεσία των πελατών, π.χ. η διεύθυνση πρωτοκόλλου Ίντερνετ (IP) που χρησιμοποιείται κατά την πρόσβαση σε επιγραμμική διεπαφή, η διεύθυνση που υποβάλλεται για την παράδοση των αγαθών, η επιλογή της γλώσσας ή το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε το μέσο πληρωμών του πελάτη.
- (7) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε περιπτώσεις αμιγώς εσωτερικού χαρακτήρα για ένα κράτος μέλος όταν όλα τα στοιχεία της συναλλαγής περιορίζονται σε ένα και μοναδικό κράτος μέλος και συγκεκριμένα η ιθαγένεια, ο τόπος διαμονής ή ο τόπος εγκατάστασης του πελάτη ή του εμπορευόμενου, ο τόπος εκτέλεσης, τα μέσα πληρωμής που χρησιμοποιούνται στη συναλλαγή ή την προσφορά καθώς και η χρήση επιγραμμικής διεπαφής.
- (8) Μερικοί κανονιστικοί και διοικητικοί φραγμοί για τους εμπορευόμενους καταργήθηκαν σε ολόκληρη την Ένωση σε ορισμένους τομείς υπηρεσιών ως αποτέλεσμα της οδηγίας 2006/123/EK. Ως εκ τούτου, όσον αφορά το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής, θα πρέπει να εξασφαλίζεται συνοχή μεταξύ του παρόντος κανονισμού και της οδηγίας 2006/123/EK.

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).

Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, σε μη οπτικοακουστικές ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, κύριο χαρακτηριστικό των οποίων είναι η παροχή πρόσβασης σε έργα με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, και η χρήση αυτών, με την επιφύλαξη όμως της ειδικής εξαιρέσης και της επακόλουθης αξιολόγησης της εξαιρέσης αυτής που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Οι οπτικοακουστικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιών των οποίων ο βασικός στόχος είναι η παροχή πρόσβασης σε μεταδόσεις αθλητικών εκδηλώσεων και οι οποίες παρέχονται βάσει αποκλειστικών εδαφικών αδειών, εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Επομένως, η πρόσβαση σε λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών πληρωμών, θα πρέπει επίσης να εξαιρεθεί, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τη μη διακριτική μεταχείριση στις πληρωμές.

- (9) Διακριτική μεταχείριση μπορεί επίσης να προκύψει σε σχέση με υπηρεσίες στον τομέα των μεταφορών, ιδίως στις πωλήσεις εισιτηρίων για τη μεταφορά επιβατών. Ωστόσο, οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1008/2008⁽¹⁾, (ΕΕ) αριθ. 1177/2010⁽²⁾ και (ΕΕ) αριθ. 181/2011⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ήδη περιλαμβάνουν ευρείες απαγορεύσεις των διακριτικών μεταχειρίσεων, καλύπτοντας όλες τις πρακτικές διακρίσεων τις οποίες επιδιώκει να αντιμετωπίσει ο παρών κανονισμός. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁴⁾ πρόκειται να τροποποιηθεί για τον σκοπό αυτό στο εγγύς μέλλον. Συνεπώς, και προκειμένου να διασφαλιστεί συνοχή με το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2006/123/ΕΚ, οι υπηρεσίες μεταφορών θα πρέπει να παραμείνουν εκτός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (10) Όταν ένας εμπορευόμενος προσφέρει μια δέσμη που συνδυάζει πολλές υπηρεσίες ή μια δέσμη αγαθών σε συνδυασμό με υπηρεσίες, και μία ή περισσότερες από τις εν λόγω υπηρεσίες εμπίπτουν, εάν παρέχονται σε ατομική βάση, στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ενώ αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση μιας άλλης υπηρεσίας ή άλλων υπηρεσιών, ο εν λόγω εμπορευόμενος θα πρέπει είτε να τηρήσει τις απαγορεύσεις του παρόντος κανονισμού όσον αφορά ολόκληρη τη δέσμη, είτε έστω να προσφέρει, σε ατομική βάση, υπηρεσίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, εάν αυτές παρέχονται στους πελάτες από τον ίδιο εμπορευόμενο σε ατομική βάση. Όταν ένας εμπορευόμενος παρέχει μια υπηρεσία ή ένα αγαθό σε ατομική βάση εκτός δέσμης, θα πρέπει να διατηρεί την ελευθερία να αποφασίζει την τιμή που θα χρεώσει γι' αυτήν την υπηρεσία ή αγαθό εκτός δέσμης εφόσον ο εμπορευόμενος δεν εφαρμόζει διαφορετική τιμολόγηση για λόγους που σχετίζονται με την ιδιγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης.
- (11) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να μην θίγει τους κανόνες που ισχύουν στον τομέα της φορολογίας, δεδομένου ότι η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει ειδική βάση για την ανάληψη δράσης σε επίπεδο Ένωσης όσον αφορά φορολογικές υποθέσεις.
- (12) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁵⁾, η επιλογή του δικαίου που εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία ο οποίος ασκεί τις εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες στη χώρα όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του ή, με οποιονδήποτε τρόπο, κατευθύνει αυτές τις δραστηριότητες σε αυτή τη χώρα ή σε διάφορες χώρες, μεταξύ των οποίων και η χώρα συνήθους διαμονής, δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να στερήσει τον καταναλωτή από την προστασία που του παρέχουν διατάξεις εκ των οποίων δεν χωρεί παρέκκλιση με συμφωνία δυνάμει του δικαίου της χώρας όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁶⁾, για υποθέσεις που σχετίζονται με σύμβαση μεταξύ καταναλωτή και ενός προσώπου που ασκεί εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες στο έδαφος του κράτους μέλους κατοικίας του καταναλωτή ή που κατευθύνει με οποιοδήποτε τρόπο τέτοιες δραστηριότητες σε αυτό το κράτος μέλος ή σε διάφορα κράτη, συμπεριλαμβανομένου αυτού του κράτους μέλους, ο καταναλωτής έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή κατά του αντισυμβαλλόμενου ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ο καταναλωτής έχει την κατοικία του και μόνο ενώπιον αυτών των δικαστηρίων μπορεί να ασκηθεί αγωγή κατά του καταναλωτή.
- (13) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τηρεί το δίκαιο της Ένωσης σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις, ιδίως τις διατάξεις για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές και για τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 593/2008 και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (ΕΕ L 293 της 31.10.2008, σ. 3).

(2) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τα δικαιώματα των επιβατών στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 1).

(3) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 181/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τα δικαιώματα των επιβατών λεωφορείων και πούλμαν και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 1).

(4) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών (ΕΕ L 315 της 3.12.2007, σ. 14).

(5) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) (ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6).

(6) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

Ειδικότερα, το απλό γεγονός ότι ο εμπορευόμενος συμμορφώνεται με τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να μην συνιστά ένδειξη ότι ο εμπορευόμενος κατευθύνει τις δραστηριότητές του στο κράτος μέλος του καταναλωτή κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 και του άρθρου 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012. Επομένως, το γεγονός και μόνον ότι ο εμπορευόμενος δεν αποκλείει ούτε περιορίζει την πρόσβαση σε επιγραμμική διεπαφή από καταναλωτές από άλλο κράτος μέλος, δεν εφαρμόζει διαφορετικές γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης στις περιπτώσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό ούτε εφαρμόζει διαφορετικές προϋποθέσεις για πράξεις πληρωμής εντός του εύρους των μέσων πληρωμής που αποδέχεται, δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται από μόνο του ως τρόπος να κατευθυνθούν οι δραστηριότητες του εμπορευόμενου στο κράτος μέλος του καταναλωτή, με σκοπό τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου και της δικαιοδοσίας. Επιπλέον, δεν θα πρέπει να θεωρείται, εκ μόνων των λόγων αυτών, ότι ο εμπορευόμενος κατευθύνει τις δραστηριότητές του προς το κράτος μέλος όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή ή κατοικία του, όταν ο εμπορευόμενος παρέχει πληροφορίες και βοήθεια στον καταναλωτή μετά τη σύναψη της σύμβασης που έχει προκύψει από τη συμμόρφωση του εμπορευόμενου με τον παρόντα κανονισμό.

- (14) Όσον αφορά τη σημασία και την εφαρμογή της έννοιας των «ηλεκτρονικά παρεχόμενων υπηρεσιών», όπως ορίζεται στον παρόντα κανονισμό, είναι σημαντικό να παρέχεται ασφάλεια δικαίου και να εξασφαλίζεται η συνοχή με το ενωσιακό δίκαιο σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), που επιτρέπει στους εμπορευόμενους να δηλώνουν και να πληρώνουν τον ΦΠΑ με απλουστευμένο τρόπο μέσω της μικρής μονοαπευθυντικής θυρίδας ΦΠΑ (Mini-One-Stop-Shop - MOSS) σύμφωνα με τους κανόνες σχετικά με το ειδικό καθεστώς για τους μη εγκαταστημένους υποκείμενους στον φόρο οι οποίοι καθορίζονται στην οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾ και στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 282/2011 του Συμβουλίου⁽²⁾. Λόγω των ταχύτατων τεχνολογικών και εμπορικών εξελίξεων, η έννοια των «ηλεκτρονικά παρεχόμενων υπηρεσιών», θα πρέπει να ορίζεται με τεχνολογικά ουδέτερο τρόπο, με αναφορά στα βασικά χαρακτηριστικά αυτών των υπηρεσιών, κατά τρόπο που να συνάδει με τον ορισμό του άρθρου 7 παράγραφος 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 282/2011. Επομένως, κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του εν λόγω ορισμού, θα πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη και οι προδιαγραφές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 2006/112/ΕΚ και στο άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 3 και στο παράρτημα Ι του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 282/2011, εφόσον οι υπηρεσίες που απαριθμούνται εκεί εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (15) Οι πρακτικές διακριτικής μεταχείρισης που επιδιώκεται να αντιμετωπιστούν με τον παρόντα κανονισμό λαμβάνουν χώρα συνήθως μέσω γενικών όρων, προϋποθέσεων και λοιπών πληροφοριών καθοριζόμενων και εφαρμοζόμενων από τον ενδιαφερόμενο εμπορευόμενο ή για λογαριασμό του, ως προαπαιτούμενα για την πρόσβαση στα σχετικά αγαθά ή υπηρεσίες, που καθίστανται διαθέσιμα στο ευρύ κοινό. Οι εν λόγω γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων τις τιμές, τους όρους πληρωμής και τους όρους παράδοσης. Είναι δυνατό να κοινολογούνται στο ευρύ κοινό από τον εμπορευόμενο ή για λογαριασμό του με διάφορα μέσα, π.χ. σε διαφημίσεις, δικτυακούς τόπους ή προσυμβατικά ή συμβατικά έγγραφα. Τέτοιες γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης ισχύουν όταν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία συναπτομένη με απευθείας διαπραγμάτευση μεταξύ εμπορευόμενου και πελάτη. Οι όροι και οι προϋποθέσεις που αποτελούν αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης μεταξύ του εμπορευόμενου και των πελατών δεν θα πρέπει να θεωρούνται γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.
- (16) Όταν αγοράζουν αγαθά ή υπηρεσίες ως τελικοί χρήστες σύμφωνα με τις γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης, οι καταναλωτές και οι επιχειρήσεις, και ιδίως οι πολύ μικρές επιχειρήσεις και οι ΜΜΕ, βρίσκονται συχνά σε παρόμοια θέση. Ως εκ τούτου, τόσο οι καταναλωτές όσο και οι επιχειρήσεις θα πρέπει να προστατεύονται από διακριτική μεταχείριση για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασής τους όταν ενεργούν ως πελάτες για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, αυτή η προστασία θα πρέπει να μην επεκτείνεται σε πελάτες που αγοράζουν αγαθά ή υπηρεσία για μεταγενέστερη μεταπώληση, μετατροπή, επεξεργασία, ενοκίαση ή υπεργολαβία διότι θα επηρέαζονταν συστήματα διανομής ευρέως χρησιμοποιούμενα μεταξύ επιχειρήσεων σε διεπιχειρηματικό πλαίσιο, τα οποία συχνά αποτελούν αντικείμενο διμερούς διαπραγμάτευσης και συνδέονται άμεσα με τις εμπορικές στρατηγικές, τόσο επόμενου όσο και προηγούμενου σταδίου. Παραδείγματα τέτοιων συστημάτων περιλαμβάνουν επιλεκτική και αποκλειστική διανομή, που κατά κανόνα παρέχουν στους κατασκευαστές τη δυνατότητα να επιλέγουν εμπόρους λιανικής πώλησης, με την προϋπόθεση της συμμόρφωσης με τους κανόνες για τον ανταγωνισμό. Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει τις αμερόληπτες πρακτικές των εμπόρων που περιορίζουν τις συναλλαγές ή τις επαναλαμβανόμενες συναλλαγές, ώστε να εμποδίζουν τις επιχειρήσεις να αγοράζουν ποσότητες που υπερβαίνουν τις εσωτερικές τους ανάγκες, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το μέγεθος των επιχειρήσεων αυτών, με στόχο να εξακριβωθεί κατά πόσο η αγορά αποκοιπέ μόνο στην τελική χρήση.
- (17) Οι επιπτώσεις που έχει στους πελάτες και στην εσωτερική αγορά η διακριτική μεταχείριση στις συναλλαγές με αντικείμενο πωλήσεως αγαθών ή παροχή υπηρεσιών εντός της Ένωσης είναι οι ίδιες, ανεξαρτήτως από το αν ο εμπορευόμενος είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα. Συνεπώς, για να διασφαλίζεται ότι οι ανταγωνιζόμενοι εμπορευόμενοι υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται εξίσου σε όλους τους εμπορευόμενους, συμπεριλαμβανομένων των διαδικτυακών αγορών, που δραστηριοποιούνται εντός της Ένωσης.

(1) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

(2) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 77 της 23.3.2011, σ. 1).

- (18) Για να μπορούν οι πελάτες να έχουν καλύτερη πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικές με τις πωλήσεις αγαθών και την παροχή υπηρεσιών μέσα στην εσωτερική αγορά και να αυξηθεί η διαφάνεια, μεταξύ άλλων και όσον αφορά τις τιμές, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να μην εμποδίζουν, διά της τεχνολογίας ή άλλως, την πλήρη και ισότιμη πρόσβαση των πελατών σε επιγραμμικές διεπαφές, συμπεριλαμβανομένων των εφαρμογών για φορητές συσκευές, με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών. Τα τεχνολογικά μέτρα που παρεμποδίζουν την πρόσβαση αυτή μπορεί να περιλαμβάνουν τεχνολογίες προσδιορισμού της φυσικής θέσης του πελάτη, π.χ. μέσω διεύθυνσης πρωτοκόλλου Ιντερνέτ (IP) ή συντεταγμένων που λαμβάνονται μέσω παγκόσμιου δορυφορικού συστήματος πλοήγησης. Εντούτοις, η απαγόρευση διακριτικής μεταχείρισης όσον αφορά την πρόσβαση σε επιγραμμικές διεπαφές θα πρέπει να μην εκλαμβάνεται ως παράγοντας που υποχρεώνει τον εμπορευόμενο να συναλλάσσεται με πελάτες.
- (19) Για να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση των πελατών και να αποφευχθεί η διακριτική μεταχείριση, όπως απαιτεί ο παρών κανονισμός, οι εμπορευόμενοι δεν θα πρέπει να σχεδιάζουν την επιγραμμική τους διεπαφή ή να χρησιμοποιούν τεχνολογικά μέσα με τρόπο που πρακτικώς απαγορεύει στους πελάτες από άλλα κράτη μέλη να ολοκληρώνουν εύκολα τις παραγγελίες τους.
- (20) Ορισμένοι εμπορευόμενοι χρησιμοποιούν διαφορετικές εκδόσεις των επιγραμμικών διεπαφών τους όταν απευθύνονται σε πελάτες από διαφορετικά κράτη μέλη. Ενώ αυτή η δυνατότητα θα πρέπει να διατηρηθεί, θα πρέπει να απαγορευτεί η ανακατεύθυνση των πελατών προς μια συγκεκριμένη έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής χωρίς τη ρητή συγκατάθεσή τους. Οι εμπορευόμενοι δεν θα πρέπει να έχουν την υποχρέωση να απαιτούν τη ρητή συγκατάθεση του πελάτη κάθε φορά που ο εν λόγω πελάτης επισκέπτεται την ίδια επιγραμμική διεπαφή. Εφόσον δοθεί η ρητή συγκατάθεση του πελάτη, μεταξύ άλλων μέσω της γνωστοποίησης προτίμησης που ισχύει για προσωπικό λογαριασμό, η εν λόγω συγκατάθεση θα πρέπει να θεωρείται ότι ισχύει για όλες τις μεταγενέστερες επισκέψεις του ίδιου πελάτη στην ίδια επιγραμμική διεπαφή. Ο πελάτης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ανακαλέσει τη συγκατάθεση αυτή ανά πάσα στιγμή. Όλες οι εκδόσεις της επιγραμμικής διεπαφής θα πρέπει να παραμένουν εύκολα προσβάσιμες στον πελάτη ανά πάσα στιγμή.
- (21) Σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να χρειάζεται αποκλεισμός ή περιορισμός της πρόσβασης ή ανακατεύθυνση χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του πελάτη προς μία εναλλακτική έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής για λόγους σχετικούς με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη, προς συμμόρφωση με νομική απαίτηση που καθορίζεται στο δίκαιο της Ένωσης ή στο δίκαιο ενός κράτους μέλους σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, στο οποίο ο εμπορευόμενος υπόκειται εφόσον δραστηριοποιείται στο εν λόγω κράτος μέλος. Οι νόμοι αυτοί είναι δυνατό να περιορίζουν την πρόσβαση των πελατών σε ορισμένα αγαθά ή υπηρεσίες, απαγορεύοντας, για παράδειγμα, την προβολή συγκεκριμένου περιεχομένου σε ορισμένα κράτη μέλη. Οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να μην παρεμποδίζονται να συμμορφώνονται με τέτοιες απαιτήσεις και, συνεπώς, θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποκλείουν ή να περιορίζουν την πρόσβαση, ή να ανακατευθύνουν ορισμένους πελάτες ή πελάτες ορισμένων εδαφών σε επιγραμμική διεπαφή, στον βαθμό που αυτό απαιτείται γι' αυτόν τον λόγο. Ο παρών κανονισμός ουδόλως επιδιώκει να περιορίσει την ελευθερία της έκφρασης και την ελευθερία και πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης, συμπεριλαμβανομένης της ελευθερίας του τύπου, όπως είναι εγγυημένες στην Ένωση και στα κράτη μέλη, και ειδικότερα βάσει του άρθρου 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης).
- (22) Σε αρκετές ειδικές περιπτώσεις δεν είναι δυνατόν να δικαιολογηθούν αντικειμενικά τυχόν διαφορές στη μεταχείριση πελατών με την εφαρμογή γενικών προϋποθέσεων πρόσβασης, συμπεριλαμβανομένων των κατηγορηματικών αρνήσεων πώλησης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών. Σε τέτοιες περιπτώσεις όλες αυτές οι διακριτικές μεταχειρίσεις θα πρέπει να απαγορεύονται και, συνεπώς, οι πελάτες θα πρέπει να δικαιούνται, σύμφωνα με τους ειδικούς όρους του παρόντος κανονισμού, να συμμετέχουν σε συναλλαγές με τις ίδιες προϋποθέσεις όπως και οι εγχώριοι πελάτες και θα πρέπει να έχουν πλήρη και ισότιμη πρόσβαση σε όλα τα προσφερόμενα αγαθά και υπηρεσίες, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, τόπου διαμονής ή τόπου εγκατάστασής τους. Συνεπώς, όταν χρειάζεται, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα ώστε να τηρείται η εν λόγω απαγόρευση διακριτικής μεταχείρισης εάν, σε αντίθετη περίπτωση, οι ενδιαφερόμενοι πελάτες θα αποκλείονταν από την εν λόγω πλήρη και ισότιμη πρόσβαση.
- (23) Η πρώτη από αυτές τις περιπτώσεις είναι όταν ο εμπορευόμενος πωλεί αγαθά και τα εν λόγω αγαθά παραδίδονται σε κράτος μέλος στο οποίο ο εμπορευόμενος εξασφαλίζει την παράδοση σύμφωνα με τις γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης του εμπορευόμενου ή συλλέγονται σε τόπο που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του εμπορευόμενου και του πελάτη σε κράτος μέλος στο οποίο ο εμπορευόμενος παρέχει αυτήν την επιλογή στις εν λόγω γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πελάτης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αγοράζει αγαθά ακριβώς με τους ίδιους όρους, συμπεριλαμβανομένων των τιμών και των όρων παράδοσης των αγαθών, με εκείνους που ισχύουν για παρόμοιους πελάτες που διαμένουν ή είναι εγκατεστημένοι στο κράτος μέλος στο οποίο τα αγαθά παραδίδονται ή συλλέγονται. Αυτό θα μπορούσε να σημαίνει ότι οι αλλοδαποί πελάτες θα πρέπει να παραλάβουν το αγαθό από το κράτος μέλος του εμπορευόμενου ή από διαφορετικό κράτος μέλος στο οποίο παραδίδει ο εμπορευόμενος ή να φροντίσουν, με τα δικά τους μέσα, για τη διασυνοριακή παράδοση των αγαθών. Σε αυτήν την περίπτωση, σύμφωνα με την οδηγία 2006/112/EK, δεν απαιτείται εγγραφή για τον ΦΠΑ στο κράτος μέλος του πελάτη.

- (24) Η δεύτερη περίπτωση είναι όταν ο εμπορευόμενος παρέχει ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται φυσική παράδοση δεδομένου ότι οι υπηρεσίες παρέχονται ηλεκτρονικά. Ο εμπορευόμενος μπορεί να δηλώσει και να πληρώσει ΦΠΑ με απλουστευμένο τρόπο, σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται στο σύστημα ΦΠΑ MOSS οι οποίοι καθορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 282/2011. Οι ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους (cloud services), υπηρεσίες αποθήκευσης δεδομένων, φιλοξενία δικτυακών τόπων, παροχή τειχών προστασίας και χρήση μηχανών αναζήτησης και καταλόγων του Διαδικτύου.
- (25) Τέλος, όταν ο εμπορευόμενος παρέχει υπηρεσίες τις οποίες ο πελάτης λαμβάνει σε κάποιο τόπο, όπως οι εγκαταστάσεις του εμπορευόμενου ή σε άλλη συγκεκριμένη τοποθεσία όπου ο εμπορευόμενος προσφέρει την παροχή των υπηρεσιών του στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο δραστηριοποιείται, δεν δικαιολογείται επίσης η εφαρμογή διαφορετικών γενικών προϋποθέσεων πρόσβασης για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη. Αυτές οι περιπτώσεις αφορούν την παροχή υπηρεσιών, διαφορετικών από τις ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, όπως διαμονή σε ξενοδοχεία, αθλητικές εκδηλώσεις, ενοικιάσεις αυτοκινήτων και εισιτήρια εισόδου σε μουσικά φεστιβάλ ή πάρκα αναψυχής. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν απαιτείται εγγραφή του εμπορευόμενου για τον ΦΠΑ σε άλλο κράτος μέλος ούτε μέριμνα για τη διασυνοριακή παράδοση των αγαθών.
- (26) Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, δυνάμει των διατάξεων σχετικά με το εφαρμοστέο δικαίο στις συμβατικές ενοχές και τη διεθνή δικαιοδοσία που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 593/2008 και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, όταν εμπορευόμενος δεν ασκεί δραστηριότητες στο κράτος μέλος του καταναλωτή ή δεν κατευθύνει δραστηριότητες προς αυτό, η συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό δεν συνεπάγεται για τον εμπορευόμενο κανένα επιπλέον κόστος σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία ή τις διαφορές στο εφαρμοστέο δικαίο. Αντιθέτως, όταν ο εμπορευόμενος ασκεί δραστηριότητες στο κράτος μέλος του καταναλωτή ή κατευθύνει δραστηριότητες σε αυτό, έχει εκδηλώσει την πρόθεσή του να συνάψει εμπορικές σχέσεις με τους καταναλωτές από το εν λόγω κράτος μέλος, άρα ήταν σε θέση να λάβει υπόψη του αυτό το κόστος.
- (27) Η δυνάμει του παρόντος κανονισμού απαγόρευση της διακριτικής μεταχείρισης πελατών δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται ως απαγόρευση που αποκλείει τους εμπορευόμενους από την παροχή αγαθών ή υπηρεσιών σε διαφορετικά κράτη μέλη ή σε ορισμένες ομάδες πελατών μέσω στοχευμένων προσφορών και διαφορετικών γενικών όρων και προϋποθέσεων πρόσβασης, μεταξύ άλλων μέσω της δημιουργίας ειδικών ανά χώρα επιγραμμικών διαπαφών. Ωστόσο, στις εν λόγω περιπτώσεις, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να αντιμετωπίζουν πάντα τους πελάτες τους χωρίς διακρίσεις, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, τόπου διαμονής ή τόπου εγκατάστασής τους, όταν ο πελάτης επιθυμεί να επωφεληθεί από τέτοιες προσφορές και γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης. Η εν λόγω απαγόρευση δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται ως απαγόρευση της εφαρμογής γενικών προϋποθέσεων πρόσβασης που διαφέρουν για άλλους λόγους, όπως για παράδειγμα η συμμετοχή σε μια συγκεκριμένη ένωση ή η καταβολή εισφορών στον εμπορευόμενο, όταν οι λόγοι αυτοί δεν σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης. Επίσης, η απαγόρευση αυτή δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται ότι εμποδίζει την ελευθερία των εμπορευόμενων να προσφέρουν, χωρίς διακρίσεις, διαφορετικές προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων διαφορετικών τιμών, σε διαφορετικά σημεία πώλησης, όπως καταστήματα και δικτυακούς τόπους ή να παρέχουν συγκεκριμένες προσφορές μόνο σε συγκεκριμένη περιοχή εντός κράτους μέλους.
- (28) Επιπλέον, η απαγόρευση αυτή δεν θα πρέπει να εμποδίζει την εφαρμογή οποιουδήποτε εδαφικού ή άλλου περιορισμού στην εξυπηρέτηση του πελάτη μετά την πώληση ή στις υπηρεσίες που προσφέρει ο εμπορευόμενος στον πελάτη μετά την πώληση. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει, κατά συνέπεια, να εκλαμβάνεται ως επιβολή υποχρέωσης παράδοσης αγαθών σε διασυνοριακό επίπεδο σε άλλο κράτος μέλος όταν ο εμπορευόμενος δεν θα προσέφερε σε διαφορετική περίπτωση τη δυνατότητα τέτοιου είδους παράδοσης στους πελάτες του. Ούτε θα πρέπει να εκλαμβάνεται ως επιβολή πρόσθετης υποχρέωσης επιβάρυνσης με ενδεχόμενα έξοδα αποστολής και μεταφοράς και συναρμολόγησης και αποσυναρμολόγησης πέραν αυτών που έχουν συμφωνηθεί στη σύμβαση σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δικαίο. Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να θίγει τις οδηγίες 1999/44/ΕΚ⁽¹⁾ και 2011/83/ΕΕ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- (29) Η απλή συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό δεν θα πρέπει καθαυτή να συνεπάγεται ότι ένας εμπορευόμενος είναι υποχρεωμένος να συμμορφώνεται προς τις εξωσυμβατικές εθνικές νομικές απαιτήσεις που αφορούν τα αντίστοιχα αγαθά και υπηρεσίες του κράτους μέλους του πελάτη, όπως η επισήμανση ή οι ειδικές ανά τομέα απαιτήσεις ή να ενημερώνει τους πελάτες για τις απαιτήσεις αυτές.
- (30) Οι εμπορευόμενοι που εμπίπτουν στο ειδικό καθεστώς που προβλέπεται στον τίτλο XII κεφάλαιο 1 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου δεν υποχρεούνται να καταβάλλουν ΦΠΑ στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένοι. Για τους εμπορευόμενους αυτούς, όταν παρέχουν ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, η απαγόρευση της

(1) Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12).

(2) Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64).

εφαρμογής διαφορετικών γενικών προϋποθέσεων πρόσβασης για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο κατοικίας ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη θα συνεπαγόταν υποχρέωση εγγραφής ώστε να είναι υπόχρεοι καταβολής ΦΠΑ σε άλλα κράτη μέλη και ενδεχομένως να προέκυπτε πρόσθετο κόστος, πράγμα που θα αποτελούσε δυσανάλογη επιβάρυνση, λαμβανομένων υπόψη του μεγέθους και των χαρακτηριστικών των ενδιαφερόμενων εμπορευόμενων. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω εμπορευόμενοι θα πρέπει να εξαιρεθούν από την απαγόρευση αυτή για όσο διάστημα ισχύει το εν λόγω καθεστώς.

- (31) Σε όλες αυτές τις καταστάσεις ενδέχεται, σε μερικές περιπτώσεις, να απαγορεύεται σε εμπορευόμενους η πώληση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών σε ορισμένους πελάτες ή σε πελάτες σε ορισμένα εδάφη, για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο κατοικίας ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη, ως συνέπεια ειδικής απαγόρευσης ή απαίτησης που προβλέπεται από το δίκαιο της Ένωσης ή τη νομοθεσία των κρατών μελών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης. Η νομοθεσία των κρατών μελών ενδέχεται επίσης να απαιτεί, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, να τηρούν οι εμπορευόμενοι ορισμένους κανόνες για τον καθορισμό των τιμών των βιβλίων. Θα πρέπει να μην παρεμποδίζονται οι εμπορευόμενοι να συμμορφώνονται με την εν λόγω νομοθεσία, στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο.
- (32) Σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, οι εμπορευόμενοι είναι καταρχήν ελεύθεροι να αποφασίζουν ποια μέσα πληρωμής δέχονται. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/751 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και την οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾, οι εμπορευόμενοι που αποδέχονται ένα μέσο πληρωμής με κάρτα συγκεκριμένου εμπορικού σήματος και κατηγορίας, δεν υποχρεούνται να αποδέχονται κάρτες της ίδιας κατηγορίας με άλλο εμπορικό σήμα μέσου πληρωμής με κάρτα ή άλλες κατηγορίες καρτών του ίδιου εμπορικού σήματος. Έτσι, οι εμπορευόμενοι που αποδέχονται χρεωστική κάρτα συγκεκριμένου εμπορικού σήματος δεν υποχρεούνται να αποδέχονται πιστωτική κάρτα με το ίδιο εμπορικό σήμα, ή όταν αποδέχονται καταναλωτικές πιστωτικές κάρτες συγκεκριμένου εμπορικού σήματος δεν υποχρεούνται να αποδέχονται επίσης εμπορικές πιστωτικές κάρτες του ίδιου εμπορικού σήματος. Επίσης, ο εμπορευόμενος που χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες κίνησης πληρωμής που ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 δεν υποχρεούται να αποδεχθεί την πληρωμή, εάν αυτό απαιτεί τη σύναψη νέας ή τροποποιημένης σύμβασης με πάροχο υπηρεσίας κίνησης πληρωμής. Ωστόσο, αφού γίνει αυτή η επιλογή οι εμπορευόμενοι δεν θα πρέπει να εισάγουν διακρίσεις για τους πελάτες εντός της Ένωσης αρνούμενοι ορισμένες συναλλαγές ή εφαρμόζοντας με οποιονδήποτε άλλον τρόπο ορισμένες διαφορετικές προϋποθέσεις πληρωμής στις συναλλαγές αυτές για λόγους που αφορούν την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, θα πρέπει, ομοίως, να απαγορεύεται ρητά τέτοια αδικαιολόγητη άνιση μεταχείριση για λόγους που σχετίζονται με την τοποθεσία του λογαριασμού πληρωμών, τον τόπο εγκατάστασης του παρόχου υπηρεσίας πληρωμών ή τον τόπο έκδοσης του μέσου πληρωμών εντός της Ένωσης. Επιπλέον, θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾ ήδη απαγορεύει σε όλους τους εμπορευόμενους να απαιτούν να βρίσκονται οι τραπεζικοί λογαριασμοί σε συγκεκριμένο κράτος μέλος ώστε να γίνονται δεκτές οι πληρωμές σε ευρώ. Ο εμπορευόμενος θα πρέπει να διατηρεί τη δυνατότητα να ζητεί αμερόληπτες επιβαρύνσεις για τη χρήση μέσου πληρωμών, με βάση το δίκαιο της Ένωσης. Επιπλέον, το δικαίωμα αυτό υπόκειται στους περιορισμούς που θεσπίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366.
- (33) Με την οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 θεσπίστηκαν αυστηρές προδιαγραφές ασφάλειας για την κίνηση και την επεξεργασία των ηλεκτρονικών πληρωμών. Οι εν λόγω προδιαγραφές μειώνουν τον κίνδυνο απάτης για όλα τα νέα και πιο παραδοσιακά μέσα πληρωμής, ιδίως στις ηλεκτρονικές πληρωμές. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούνται να εφαρμόζουν τη λεγόμενη «αυστηρή εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη», δηλαδή διαδικασία εξακρίβωσης που επικεντρώνει την ταυτότητα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή της πράξης πληρωμής. Οι απαιτήσεις ασφάλειας για τις πράξεις εξ αποστάσεως, όπως οι ηλεκτρονικές πληρωμές, είναι ακόμη υψηλότερες και απαιτούν δυναμική σύνδεση της συναλλαγής με συγκεκριμένο ποσό και συγκεκριμένο δικαιούχο, για την περαιτέρω προστασία των χρηστών με την ελαχιστοποίηση των κινδύνων σε περίπτωση λαθών ή δόλιων επιθέσεων. Ως αποτέλεσμα αυτών των απαιτήσεων, ο κίνδυνος απάτης σε εθνικές και διασυνοριακές πληρωμές έχει μειωθεί σημαντικά. Ωστόσο, όταν ο εμπορευόμενος δεν διαθέτει κανένα άλλο μέσο για να μειώσει τον κίνδυνο αδυναμίας των πελατών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, και ιδίως των δυσκολιών που σχετίζονται με την εκτίμηση της πιστοληπτικής ικανότητας του πελάτη, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αναστείλουν την παράδοση των αγαθών ή την παροχή της υπηρεσίας έως ότου λάβουν επιβεβαίωση για την ορθή δρομολόγηση της πράξης πληρωμής. Στην περίπτωση της άμεσης χρέωσης, θα πρέπει να επιτρέπεται στους εμπορευόμενους να ζητούν προκαταβολή μέσω μεταφοράς πιστώσεων πριν από την αποστολή των αγαθών ή την παροχή της υπηρεσίας. Διαφορετική μεταχείριση, ωστόσο, θα πρέπει να βασίζεται μόνο σε αντικειμενικούς και δεόντως τεκμηριωμένους λόγους.
- (34) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να μην θίγει την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού, ιδίως των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός, και ιδίως οι διατάξεις του σχετικά με την πρόσβαση σε αγαθά ή υπηρεσίες, θα πρέπει να μην θίγουν τις συμφωνίες που περιορίζουν τις ενεργητικές πωλήσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ)

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/751 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες (ΕΕ L 123 της 19.5.2015, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 35).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 22).

αριθ. 330/2010 της Επιτροπής ⁽¹⁾. Οι συμφωνίες που επιβάλλουν υποχρεώσεις σε εμπορευόμενους να μην προβαίνουν σε παθητικές πωλήσεις όσον αφορά ορισμένους πελάτες ή ορισμένες ομάδες πελατών σε συγκεκριμένα εδάφη θεωρείται γενικά ότι περιορίζουν τον ανταγωνισμό και κατά κανόνα δεν είναι δυνατό να εξαιρούνται από την απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ. Όταν, ωστόσο, ισχύει αυτή η εξαίρεση ή όταν οι συμβατικοί περιορισμοί δεν καλύπτονται από το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, υπάρχει κίνδυνος τα προϊόντα αυτά να χρησιμοποιηθούν για την καταστρατήγηση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Συνεπώς, οι σχετικές διατάξεις τέτοιων συμφωνιών θα πρέπει να ακυρώνονται αυτοδικαίως, όταν επιβάλλουν στους εμπορευόμενους υποχρεώσεις να ενεργούν κατά παράβαση των απαγορεύσεων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό που αφορούν την πρόσβαση σε επιγραμμικές διεπαφές, την πρόσβαση σε αγαθά ή υπηρεσίες και τις πληρωμές. Οι εν λόγω διατάξεις αφορούν, για παράδειγμα, συμβατικούς περιορισμούς που εμποδίζουν τους εμπορευόμενους να ανταποκρίνονται στη ζήτηση που εκφράζεται αυτοβούλως από μεμονωμένους πελάτες και αφορά την πώληση αγαθών, χωρίς παράδοση, εκτός της περιοχής που έχει παραχωρηθεί στον εμπορευόμενο βάσει σύμβασης για λόγους που σχετίζονται με την ιδιγένεια, τον τόπο κατοικίας ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη.

- (35) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να ορίσει έναν ή περισσότερους φορείς που θα είναι υπεύθυνοι για τη λήψη αποτελεσματικών μέτρων συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό. Οι φορείς αυτοί, π.χ. δικαστήρια ή διοικητικές αρχές, θα πρέπει να έχουν τις απαραίτητες εξουσίες για να υποχρεώσουν τον εμπορευόμενο να συμμορφωθεί με τον παρόντα κανονισμό. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζουν τη δυνατότητα λήψης αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών μέτρων κατά των εμπορευόμενων σε περίπτωση παραβίασης του παρόντος κανονισμού.
- (36) Οι καταναλωτές θα πρέπει έχουν τη δυνατότητα να ζητούν βοήθεια από τις αρμόδιες αρχές για τη διευκόλυνση της επίλυσης διαφορών με τους εμπορευόμενους, οι οποίες προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των φορέων που ορίζονται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- (37) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αξιολογείται τακτικά, με σκοπό να προτείνονται οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες. Οι αξιολογήσεις αυτές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τον συνολικό αντίκτυπο του παρόντος κανονισμού στην εσωτερική αγορά και στο διασυνοριακό ηλεκτρονικό εμπόριο. Η πρώτη αξιολόγηση θα πρέπει να επικεντρωθεί στην αξιολόγηση της πιθανής επέκτασης της απαγόρευσης διαφορετικών γενικών όρων πρόσβασης σε ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων κύριο χαρακτηριστικό των οποίων είναι η παροχή πρόσβασης σε έργα με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, και η χρήση αυτών, υπό την προϋπόθεση ότι ο εμπορευόμενος έχει τα απαιτούμενα δικαιώματα για τα οικεία εδάφη. Θα πρέπει επίσης να αναλυθεί κατά πόσον το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να επεκταθεί στις υπηρεσίες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2006/123/ΕΚ, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των ιδιαιτεροτήτων καθεμίας από τις εν λόγω υπηρεσίες.
- (38) Για να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει επίσης να είναι διαθέσιμοι οι σχετικοί με τους εν λόγω κανόνες μηχανισμοί διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών κατά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾. Ωστόσο, επειδή ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 εφαρμόζεται μόνο όσον αφορά τη νομοθεσία που προστατεύει τα συμφέροντα των καταναλωτών, οι μηχανισμοί αυτοί θα πρέπει να διατίθενται μόνο όταν ο πελάτης είναι καταναλωτής. Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως. Επειδή ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 καταργείται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ από 17ης Ιανουαρίου 2020, ο ανωτέρω κανονισμός θα πρέπει επίσης να τροποποιηθεί για να διασφαλισθεί η προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών.
- (39) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η άσκηση αγωγών παραλείψεως που στοχεύουν στην προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών όσον αφορά πράξεις κατά παράβαση του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με την οδηγία 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, η εν λόγω οδηγία θα πρέπει επίσης να τροποποιηθεί ώστε να τεθεί στο παράρτημα Ι αυτής αναφορά στον παρόντα κανονισμό. Οι καταναλωτές θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνονται να αξιοποιούν τους μηχανισμούς εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών σχετικά με συμβατικές υποχρεώσεις που απορρέουν από ηλεκτρονικές συμβάσεις πώλησης ή παροχής υπηρεσιών, οι οποίοι θεσπίζονται δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 524/2013.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 330/2010 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 101 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών (ΕΕ L 102 της 23.4.2010, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (κανονισμός για την ΗΕΚΔ) (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών») (ΕΕ L 364 της 9.12.2004, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών και με την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 (ΕΕ L 345 της 27.12.2017, σ. 1).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών (ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 30).

- (40) Οι εμπορευόμενοι, οι δημόσιες αρχές και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να έχουν επαρκή χρόνο για να προσαρμοστούν και να συμμορφωθούν με τον παρόντα κανονισμό.
- (41) Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της αποτελεσματικής αντιμετώπισης της άμεσης και έμμεσης διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο κατοικίας ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών, είναι σκόπιμο να εκδοθεί κανονισμός ο οποίος εφαρμόζεται άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη. Αυτό είναι απαραίτητο για να επιτευχθεί ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων μη διακριτικής μεταχείρισης σε ολόκληρη την Ένωση και η ταυτόχρονη έναρξη ισχύος τους. Μόνο με κανονισμό διασφαλίζεται ο βαθμός σαφήνειας, ομοιομορφίας και ασφάλειας δικαίου που είναι αναγκαίος ώστε να μπορούν οι πελάτες να επωφελούνται πλήρως από αυτούς τους κανόνες.
- (42) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, συγκεκριμένα η πρόληψη της άμεσης και έμμεσης διακριτικής μεταχείρισης λόγω της ιθαγένειας, του τόπου κατοικίας ή του τόπου εγκατάστασης των πελατών, συμπεριλαμβανομένου του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού, στις συναλλαγές με εμπορευόμενους εντός της Ένωσης δεν μπορούν να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω της διασυννοριακής φύσης του προβλήματος και της ανεπαρκούς σαφήνειας του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, μπορεί όμως εξαιτίας της κλίμακας της δράσης και των πιθανών επιπτώσεων στο εμπόριο στην εσωτερική αγορά να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (43) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη. Συγκεκριμένα, με τον παρόντα κανονισμό επιδιώκεται να διασφαλιστεί η πλήρης τήρηση των άρθρων 11, 16, 17 και 38 του Χάρτη,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στόχος και πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι να συμβάλει στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς με την πρόληψη του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης που βασίζονται, άμεσα ή έμμεσα, στην ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών, μεταξύ άλλων, με την περαιτέρω αποσαφήνιση ορισμένων περιπτώσεων στις οποίες η διαφορετική μεταχείριση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ.
2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις αμιγώς εσωτερικού χαρακτήρα, όπου όλα τα στοιχεία της συναλλαγής περιορίζονται εντός ενός και μόνο κράτους μέλους.
3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις δραστηριότητες του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ.
4. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της φορολογικής νομοθεσίας.
5. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους κανόνες που εφαρμόζονται στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, ιδιαίτερα τους κανόνες της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
6. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις. Η συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό δεν υποδηλώνει ότι ο εμπορευόμενος κατευθύνει τις δραστηριότητές του προς το κράτος μέλος όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του ή την κατοικία του κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 και του άρθρου 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012. Ειδικότερα, όταν ένας εμπορευόμενος, ο οποίος ενεργεί σύμφωνα με τα άρθρα 3, 4 και 5 του παρόντος κανονισμού, δεν αποκλείει ή δεν περιορίζει την πρόσβαση των καταναλωτών σε επιγραμμική διεπαφή, δεν ανακατευθύνει τους καταναλωτές προς μια έκδοση επιγραμμικής διεπαφής βασισμένη στην ιθαγένεια ή τον τόπο κατοικίας τους, η οποία είναι διαφορετική από την επιγραμμική διεπαφή την οποία οι καταναλωτές επιχειρήσαν να προσπελάσουν αρχικά, δεν εφαρμόζει διαφορετικές γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης κατά την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών σε περιπτώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, ή δέχεται αδιακρίτως μέσα πληρωμών εκδοθέντα σε άλλο κράτος μέλος, ο εμπορευόμενος αυτός δεν θεωρείται, εκ μόνων των λόγων αυτών, ότι κατευθύνει συναλλαγές προς το κράτος μέλος συνήθους διαμονής ή κατοικίας του καταναλωτή. Επίσης, ο εμπορευόμενος αυτός δεν θεωρείται, εκ μόνων των λόγων αυτών, ότι κατευθύνει δραστηριότητες προς το ανωτέρω κράτος μέλος όταν δίνει πληροφορίες και βοήθεια στον καταναλωτή μετά τη σύναψη σύμβασης που έχει προκύψει από την εκ μέρους του εμπορευόμενου τήρηση του παρόντος κανονισμού.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167 της 22.6.2001, σ. 10).

7. Εφαρμόζεται το άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/123/EK, στον βαθμό που ο παρών κανονισμός δεν θεσπίζει ειδικότερες διατάξεις.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες» είναι οι υπηρεσίες που παρέχονται μέσω του διαδικτύου ή ενός ηλεκτρονικού δικτύου και των οποίων η παροχή είναι εκ φύσεως ουσιαστικά αυτοματοποιημένη και απαιτεί ελάχιστη ανθρώπινη παρέμβαση, είναι δε αδύνατο να γίνει χωρίς μέσα πληροφορικής·
- 2) «διατραπεζική προμήθεια» είναι η διατραπεζική προμήθεια όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 10) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/751·
- 3) «μέσο πληρωμής με κάρτα» είναι το μέσο πληρωμής με κάρτα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 20) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/751·
- 4) «εμπορικό σήμα πληρωμής» είναι το εμπορικό σήμα πληρωμής όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 30) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/751·
- 5) «πράξη πληρωμής» είναι η πράξη πληρωμής όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 5) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366·
- 6) «υπηρεσίες πληρωμών» είναι οι υπηρεσίες πληρωμών όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 3) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366·
- 7) «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών» είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 11) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366·
- 8) «λογαριασμός πληρωμών» είναι ο λογαριασμός πληρωμών όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 12) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366·
- 9) «μέσο πληρωμών» είναι το μέσο πληρωμών όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 14) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366·
- 10) «άμεση χρέωση» είναι η άμεση χρέωση όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 23) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366·
- 11) «μεταφορά πίστωσης» είναι η μεταφορά πίστωσης όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 24) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366·
- 12) «καταναλωτής» είναι κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική του δραστηριότητα·
- 13) «πελάτης» είναι καταναλωτής που είναι υπήκοος κράτους μέλους ή έχει τον τόπο διαμονής του σε κράτος μέλος ή επιχείρηση που έχει έδρα ή τόπο εγκατάστασης σε κράτος μέλος και ο οποίος/η οποία δέχεται την παροχή μιας υπηρεσίας ή αγοράζει ένα αγαθό ή σκοπεύει να προβεί σε αυτές τις ενέργειες εντός της Ένωσης, με αποκλειστικό σκοπό την τελική χρήση·
- 14) «γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης» είναι όλοι οι όροι, οι προϋποθέσεις και λοιπές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των καθαρών τιμών πώλησης, που διέπουν την πρόσβαση των πελατών σε αγαθά ή υπηρεσίες που προσφέρονται προς πώληση από εμπορευόμενο· οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι πληροφορίες καθορίζονται, εφαρμόζονται και κοινολογούνται στο ευρύ κοινό από τον εμπορευόμενο ή για λογαριασμό του και ισχύουν όταν δεν υπάρχει συμφωνία με ατομική διαπραγμάτευση μεταξύ του εμπορευόμενου και του πελάτη·
- 15) «αγαθά» είναι κάθε ενσώματο κινητό πράγμα, πλην των πραγμάτων τα οποία πωλούνται στο πλαίσιο μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης ή με άλλο τρόπο από νόμιμη αρχή·
- 16) «επιγραμμική διεπαφή» είναι κάθε λογισμικό, συμπεριλαμβανομένων των δικτυακών τόπων, ή μέρους αυτών, και των εφαρμογών, συμπεριλαμβανομένων των εφαρμογών για φορητές συσκευές, το οποίο λειτουργεί εμπορευόμενος ή για λογαριασμό του και χρησιμοποιείται για να παρέχεται στους πελάτες πρόσβαση στα αγαθά ή τις υπηρεσίες του εμπορευόμενου με σκοπό συναλλαγή με αντικείμενο τα εν λόγω αγαθά ή τις υπηρεσίες·
- 17) «υπηρεσία» είναι κάθε μη μισθωτή οικονομική δραστηριότητα, που παρέχεται κατά κανόνα έναντι αμοιβής, κατά το άρθρο 57 ΣΛΕΕ·
- 18) «εμπορευόμενος» είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ιδιωτικό ή δημόσιο, το οποίο ενεργεί, ενδεχομένως μέσω άλλου προσώπου ενεργούντος εξ ονόματος ή για λογαριασμό του εμπορευόμενου, για σκοπούς που εμπίπτουν στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας του εμπορευόμενου.

Άρθρο 3

Πρόσβαση σε επιγραμμικές διεπαφές

1. Ο εμπορευόμενος δεν χρησιμοποιεί τεχνολογικά μέτρα ή οποιονδήποτε άλλο τρόπο για να αποκλείει ή να περιορίζει την πρόσβαση του πελάτη στην επιγραμμική διεπαφή του εμπορευόμενου για λόγους σχετικούς με την ιδιγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη.

2. Ο εμπορευόμενος δεν ανακατευθύνει τον πελάτη για λόγους ιδιγένειας, τόπου διαμονής ή τόπου εγκατάστασης του πελάτη, από την επιγραμμική διεπαφή την οποία ο πελάτης επιχείρησε να προσπελάσει αρχικά προς διαφορετική έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής του εμπορευόμενου, η οποία λόγω της διαμόρφωσής της, της χρησιμοποιούμενης γλώσσας ή άλλων χαρακτηριστικών είναι κατάλληλη για πελάτες με συγκεκριμένη ιδιγένεια, τόπο διαμονής ή τόπο εγκατάστασης, εκτός αν ο πελάτης έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεσή του για την εν λόγω ανακατεύθυνση.

Σε περίπτωση τέτοιας ανακατεύθυνσης με τη ρητή συγκατάθεση του πελάτη, η έκδοση της επιγραμμικής διεπαφής του εμπορευόμενου την οποία ο πελάτης επιχείρησε να προσπελάσει αρχικά παραμένει εύκολα προσβάσιμη στον πελάτη αυτόν.

3. Οι απαγορεύσεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται όταν ο αποκλεισμός ή ο περιορισμός της πρόσβασης, ή η ανακατεύθυνση απαιτούνται για να τηρηθεί νομική απαίτηση που καθορίζεται στο δίκαιο της Ένωσης ή στο δίκαιο ενός κράτους μέλους σε συμφωνία με το δίκαιο της Ένωσης, στο οποίο υπόκεινται οι δραστηριότητες του εμπορευόμενου.

Στις περιπτώσεις αυτές, ο εμπορευόμενος παρέχει σαφή και συγκεκριμένη εξήγηση στους πελάτες όσον αφορά τους λόγους που επιβάλλουν τον αποκλεισμό ή περιορισμό της πρόσβασης, ή την ανακατεύθυνση για να διασφαλιστεί αυτή η συμμόρφωση. Η εν λόγω εξήγηση παρέχεται στη γλώσσα της επιγραμμικής διεπαφής την οποία ο πελάτης επιχείρησε να προσπελάσει αρχικά.

Άρθρο 4

Πρόσβαση σε αγαθά ή υπηρεσίες

1. Ο εμπορευόμενος δεν εφαρμόζει διαφορετικές γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης στα αγαθά και τις υπηρεσίες του για λόγους που σχετίζονται με την ιδιγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη, όταν αυτός επιθυμεί:

α) να αγοράσει αγαθά από έναν εμπορευόμενο και είτε αυτά παραδίδονται σε τόπο κράτους μέλους όπου ο εμπορευόμενος προσφέρει υπηρεσίες παράδοσης σύμφωνα με τις γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης, είτε τα εν λόγω αγαθά συλλέγονται σε τόπο που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του εμπορευόμενου και του πελάτη σε κράτος μέλος στο οποίο ο εμπορευόμενος παρέχει αυτήν την επιλογή με τις γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης·

β) να λαμβάνει από τον εμπορευόμενο ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, διαφορετικές από εκείνες το κύριο χαρακτηριστικό των οποίων είναι η παροχή πρόσβασης σε έργα με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, ή η χρήση αυτών, συμπεριλαμβανομένης της πώλησης έργων με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή προστατευόμενων αντικειμένων άυλης μορφής·

γ) να λαμβάνει από έναν εμπορευόμενο υπηρεσίες, διαφορετικές από τις ηλεκτρονικά παρεχόμενες, σε κάποια φυσική τοποθεσία εντός του εδάφους κράτους μέλους όπου δραστηριοποιείται ο εμπορευόμενος.

2. Η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εμποδίζει τους εμπορευόμενους να προσφέρουν γενικές προϋποθέσεις πρόσβασης, συμπεριλαμβανομένων καθαρών τιμών πώλησης, που διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών ή εντός ενός κράτους μέλους και οι οποίες προσφέρονται σε πελάτες σε συγκεκριμένο έδαφος ή σε συγκεκριμένες ομάδες πελατών χωρίς διακρίσεις.

3. Η απλή συμμόρφωση με την απαγόρευση της παραγράφου 1 δεν συνεπάγεται, από μόνη της, ότι ένας εμπορευόμενος είναι υποχρεωμένος να συμμορφώνεται με τις εξωσυμβατικές εθνικές νομικές απαιτήσεις που αφορούν τα αντίστοιχα αγαθά και υπηρεσίες του κράτους μέλους του πελάτη ή να ενημερώνει τους πελάτες για τις απαιτήσεις αυτές.

4. Η απαγόρευση της παραγράφου 1 στοιχείο β) δεν εφαρμόζεται στους εμπορευόμενους που εξαιρούνται από τον ΦΠΑ δυνάμει των διατάξεων του τίτλου XII κεφάλαιο 1 της οδηγίας 2006/112/EK.

5. Η απαγόρευση της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζεται αν με ειδική διάταξη που προβλέπεται στο δίκαιο της Ένωσης, ή στο δίκαιο των κρατών μελών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, απαγορεύεται σε εμπορευόμενο να πωλεί αγαθά ή να παρέχει υπηρεσίες σε ορισμένους πελάτες ή σε πελάτες σε ορισμένα εδάφη.

Όσον αφορά τις πωλήσεις βιβλίων, η απαγόρευση της παραγράφου 1 δεν εμποδίζει τους εμπόρους να εφαρμόζουν διαφορετικές τιμές σε πελάτες σε ορισμένα εδάφη στο βαθμό που είναι υποχρεωμένοι να το πράξουν δυνάμει του δικαίου των κρατών μελών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

Άρθρο 5

Μη διακριτική μεταχείριση για λόγους που σχετίζονται με τις πληρωμές

1. Ο εμπορευόμενος δεν εφαρμόζει μεταξύ των μέσων πληρωμής που αποδέχεται, για λόγους που σχετίζονται με την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή προσωρινής διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης του πελάτη, την τοποθεσία του λογαριασμού πληρωμών, τον τόπο εγκατάστασης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή τον τόπο έκδοσης του μέσου πληρωμών εντός της Ένωσης, διαφορετικές προϋποθέσεις για μια πράξη πληρωμής, όταν:
 - α) η πράξη πληρωμής γίνεται με ηλεκτρονική συναλλαγή μέσω μεταφοράς πίστωσης, άμεσης χρέωσης ή μέσου πληρωμής με κάρτα του ίδιου εμπορικού σήματος πληρωμής και της ίδιας κατηγορίας·
 - β) οι απαιτήσεις εξακρίβωσης ταυτότητας εκπληρώνονται σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/2366· και
 - γ) η πράξη πληρωμής γίνεται σε νόμισμα που δέχεται ο εμπορευόμενος.
2. Εφόσον αντικειμενικώς δικαιολογείται, η απαγόρευση της παραγράφου 1 δεν εμποδίζει τον εμπορευόμενο να καθυστερήσει την παράδοση των αγαθών ή την παροχή της υπηρεσίας, έως ότου λάβει επιβεβαίωση ότι η πράξη πληρωμής έχει δρομολογηθεί ορθά.
3. Η απαγόρευση της παραγράφου 1 δεν εμποδίζει τον εμπορευόμενο να ζητήσει επιβαρύνσεις για τη χρήση μέσου πληρωμής με κάρτα για το οποίο οι διατραπεζικές προμήθειες δεν ρυθμίζονται βάσει του κεφαλαίου II του κανονισμού (ΕΕ) 2015/751 και για τις υπηρεσίες πληρωμών για τις οποίες δεν ισχύει ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012, εκτός εάν η απαγόρευση ή ο περιορισμός του δικαιώματος να ζητείται επιβάρυνση για τη χρήση μέσων πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 έχει ενσωματωθεί στο δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπόκεινται οι δραστηριότητες του εμπορευόμενου. Αυτές οι επιβαρύνσεις δεν υπερβαίνουν τα άμεσα έξοδα που επιβαρύνουν τον εμπορευόμενο για τη χρήση του μέσου πληρωμών.

Άρθρο 6

Συμφωνίες σχετικά με παθητικές πωλήσεις

1. Με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 330/2010 και του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις συμφωνίες που περιορίζουν τις ενεργητικές πωλήσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 330/2010 ούτε τις συμφωνίες που περιορίζουν τις παθητικές πωλήσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 330/2010 οι οποίες αφορούν πράξεις που δεν εμπίπτουν στις απαγορεύσεις των άρθρων 3, 4 και 5 του παρόντος κανονισμού.
2. Οι διατάξεις των συμφωνιών που επιβάλλουν στους εμπορευόμενους υποχρεώσεις, όσον αφορά τις παθητικές πωλήσεις κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 330/2010, να ενεργούν κατά παράβαση των απαγορεύσεων που ορίζονται στα άρθρα 3, 4 και 5 του παρόντος κανονισμού ακυρώνονται αυτοδικαίως.

Άρθρο 7

Επιβολή

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν ή περισσότερους φορείς υπεύθυνους για την κατάλληλη και αποτελεσματική επιβολή της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες που θεσπίζουν τα μέτρα που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και διασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Τα προβλεπόμενα μέτρα είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.
3. Οι κυρώσεις της παραγράφου 2 κοινοποιούνται στην Επιτροπή και δημοσιοποιούνται στον ιστότοπο της Επιτροπής.

Άρθρο 8

Βοήθεια στους καταναλωτές

Κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν ή περισσότερους φορείς υπεύθυνους για την παροχή πρακτικής βοήθειας στους καταναλωτές σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ καταναλωτή και εμπορευόμενου που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 9

Ρήτρα επανεξέτασης

1. Έως τις 23 Μαρτίου 2020 και στη συνέχεια ανά πενταετία, η Επιτροπή υποβάλει έκθεση αξιολόγησης του παρόντος κανονισμού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Σε αυτό το πλαίσιο, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις συνολικές επιπτώσεις του κανονισμού στην εσωτερική αγορά και στο διασυνοριακό ηλεκτρονικό εμπόριο, συμπεριλαμβανομένης, ειδικότερα, της πιθανής πρόσθετης διοικητικής και οικονομικής επιβάρυνσης που προκύπτει για τους εμπορευόμενους εξαιτίας της ύπαρξης διαφορετικών εφαρμοστέων ρυθμιστικών καθεστώτων στον τομέα του δικαίου των καταναλωτικών συμβάσεων. Όταν χρειάζεται, η έκθεση αυτή συνοδεύεται από πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού, υπό το πρίσμα των νομικών, τεχνικών και οικονομικών εξελίξεων.
2. Η πρώτη αξιολόγηση κατά την παράγραφο 1 διενεργείται, ιδίως, προκειμένου να εκτιμηθεί το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, καθώς και η έκταση της απαγόρευσης του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) και κατά πόσον ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στις ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, κύριο χαρακτηριστικό των οποίων είναι η παροχή πρόσβασης σε έργα με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, και η χρήση αυτών, συμπεριλαμβανομένης της πώλησης έργων με προστατευόμενα πνευματικά δικαιώματα ή άλλων προστατευόμενων αντικειμένων άυλης μορφής, εφόσον ο εμπορευόμενος έχει τα απαιτούμενα δικαιώματα για τα οικεία εδάφη.

Άρθρο 10

Τροποποιήσεις των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ

1. Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:
 - «22. Κανονισμός (ΕΕ) 2018/302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2018, για την αντιμετώπιση του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (ΕΕ L 60 I της 2.3.2018, σ. 1) μόνο όταν ο πελάτης είναι καταναλωτής όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 12) του εν λόγω κανονισμού.».
2. Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:
 - «27. Κανονισμός (ΕΕ) 2018/302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2018, για την αντιμετώπιση του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (ΕΕ L 60 I της 2.3.2018, σ. 1) μόνο όταν ο πελάτης είναι καταναλωτής οριζόμενος στο άρθρο 2 σημείο 12) του ανωτέρω κανονισμού.».
3. Στο παράρτημα I της οδηγίας 2009/22/ΕΚ, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:
 - «16. Κανονισμός (ΕΕ) 2018/302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2018, για την αντιμετώπιση του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (ΕΕ L 60 I της 2.3.2018, σ. 1)».

Άρθρο 11

Τελικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 3 Δεκεμβρίου 2018.

2. Ωστόσο, το άρθρο 6 εφαρμόζεται έναντι διατάξεων συμφωνιών που έχουν συναφθεί πριν από τις 2 Μαρτίου 2018 οι οποίες συμμορφώνονται με το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και με όλους τους ισοδύναμους κανόνες του εθνικού δικαίου ανταγωνισμού από τις 23 Μαρτίου 2020.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Φεβρουαρίου 2018.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

L. PAVLOVA

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Δήλωση της Επιτροπής

Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το συμφωνηθέν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κείμενο του άρθρου 9.

Με την επιφύλαξη του δικαιώματος πρωτοβουλίας που διαθέτει βάσει της Συνθήκης, η Επιτροπή επιβεβαιώνει με την παρούσα δήλωσή της ότι, σύμφωνα με το άρθρο 9, στην πρώτη αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού που θα διενεργήσει, η οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί δύο χρόνια μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, θα εξετάσει διεξοδικά τον τρόπο εφαρμογής του κανονισμού και τη συμβολή του στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Κατ' αυτό τον τρόπο, θα λάβει υπόψη της τις αυξημένες προσδοκίες των καταναλωτών, και ιδίως εκείνων που δεν έχουν πρόσβαση σε προστατευόμενες με τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας υπηρεσίες.

Στο πλαίσιο της αξιολόγησης αυτής, θα εξετάσει επίσης ενδελεχώς τη σκοπιμότητα μιας τροποποίησης του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού καθώς και τα προκύπτοντα εξ αυτής δυνητικά κόστη και οφέλη, ιδίως όσον αφορά τη δυνατότητα διαγραφής της διάταξης, σύμφωνα με την οποία οι ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες, των οποίων κύριο χαρακτηριστικό είναι η παροχή πρόσβασης και η χρήση προστατευόμενων με τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας έργων ή άλλου προστατευόμενου υλικού, εξαιρούνται από το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β), εφόσον ο εμπορευόμενος διαθέτει τα απαιτούμενα δικαιώματα για τα σχετικά εδάφη, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των ενδεχόμενων συνεπειών που θα είχε η επέκταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού σε καταναλωτές και επιχειρήσεις καθώς και σε άλλους σχετικούς κλάδους σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Επιτροπή θα εξετάσει επίσης προσεκτικά, αν όλοι οι αδικαιολόγητοι περιορισμοί με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης θα πρέπει να εξαλειφθούν και για άλλους κλάδους, συμπεριλαμβανομένων των κλάδων που δεν διέπονται από την οδηγία 2006/123/ΕΚ, και οι οποίοι σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 3 εξαιρούνται επίσης από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, όπως για παράδειγμα οι υπηρεσίες στον τομέα των μεταφορών και των οπτικοακουστικών υπηρεσιών.

Εάν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού πρέπει να τροποποιηθεί, θα ενσωματώσει την σχετική της αξιολόγηση σε μια αντίστοιχη νομοθετική πρόταση.
